

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i z 1993 r. Nr 47, poz. 212) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych.

2. Opłaty za parkowanie mogą być wprowadzone w miastach, na obszarach charakteryzujących się znacznym

Dziennik Ustaw Nr 89

— 1701 —

Poz. 416

deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to warunki ruchu lub potrzeby zwiększenia rotacji parkujących pojazdów.

3. Do obszaru, o którym mowa w ust. 2, zalicza się centrum i strefę przyległą w miastach o zaludnieniu powyżej 100 tys. mieszkańców oraz centrum miast do 100 tys. mieszkańców.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w miastach z wyodrębnionymi dzielnicami administracyjnymi do każdej dzielnicy.

5. Obszar, o którym mowa w ust. 2, określa organ właściwy do zarządzania ruchem, w uzgodnieniu z zarządem drogi.

6. Organ właściwy do zarządzania ruchem, w uzgodnieniu z zarządem drogi, określając obszar, o którym mowa w ust. 2, wyznacza miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów inwalidów, oznakowanych stosownie do przepisów rozporządzenia Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1993 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 32, poz. 145) oraz uwzględnia w stosunku do tych osób zasadę wynikającą z § 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy § 1 można stosować poza granicami miast, na odcinkach dróg publicznych spełniających kryteria określone w § 1 ust. 2.

§ 3. Właściwym do wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drodze publicznej jest organ zarządzający ruchem na tej drodze, w porozumieniu z zarządem drogi, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu terytorialnego.

§ 4. Opłaty mogą być pobierane za:

- 1) parkowanie pojazdów w wyznaczonym miejscu ogólnodostępnym, w określonych godzinach,
- 2) parkowanie na wydzielonym stanowisku postojowym zastrzeżonym (kopertą), na prawach wyłączności w określonych godzinach lub całodobowo.

§ 5. 1. Maksymalne stawki opłat, stanowiące równowartość ceny detalicznej określonej ilości etyliny o najwyższej liczbie oktanowej, obowiązujące na terenie województwa, ustala właściwy wojewoda w trybie zarządzenia.

2. Stawki opłat, jednolite dla poszczególnych miast, oraz stawki dla odcinków dróg publicznych, o których mowa w § 2, określa organ zarządzający ruchem, po zasięgnięciu opinii zarządu drogi.

3. Stawki, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się dla parkowania określonego w § 4, uwzględniając ich progresywne narastanie z upływem czasu parkowania.

4. Organ zarządzający ruchem może, oprócz opłat jednorazowych, wprowadzić opłaty abonamentowe dające bonifikatę w stosunku do opłat jednorazowych.

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 5, pobierane są przez właściwe zarządy dróg.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*